पूर्णचन्द्राननस्यास्य शोकापनुदमात्मनः ।
लोके रामस्य बुबुधे स प्रियत्वं महात्मनः ॥ २८ ॥
आत्मनश्च प्रजानां च श्रेयसे च प्रियेण च ।
प्राप्तकाले स धर्मात्मा भक्त्या त्वरितवान् नृपः ॥ २९ ॥
नानानगरवास्तव्यान् पृथग्जानपदान् अपि ।
आनाययामास तदा प्रधानान् पृथिवीपतीन् ॥ ३० ॥
तान् वेश्मनानाभरणैर्यथार्हं प्रतिपूजितान् ।
ददर्शालंकृतो राजा प्रजापतिरिव प्रजाः ॥ ३१ ॥
न तु केकयराजानं जनकं वा नराधिपः ।
त्वरयानाययामास पश्चात् तौ श्रोष्यतः प्रियं ॥ ३२ ॥
अथोपविष्टे नृपतौ तस्मिन् परपुरार्दने ।
ततः प्रविविशुः शेषा राजानो लोकसंमताः ॥ ३३ ॥
अथ राजवितीर्णेषु विविधेष्वासनेषु च ।
राजानमेवाभिमुखाः निषेदुर्नियता नृपाः ॥ ३४ ॥

स लब्धमानैर्विनयान्वितैर्नृपैः
पुरालयैर्जानपदैश्च मानवैः ।
उपोपविष्टैर्नृपतिर्वृतो बभौ
सहस्रचक्षुर्भगवान् इवामरैः ॥ ३५ ॥

इत्यायोध्याकाण्डे रामाभिषेकव्यवसायो नाम प्रथमः सर्गः ॥ १ ॥

Digitized by Google